

Kuvat Päivi Setälä

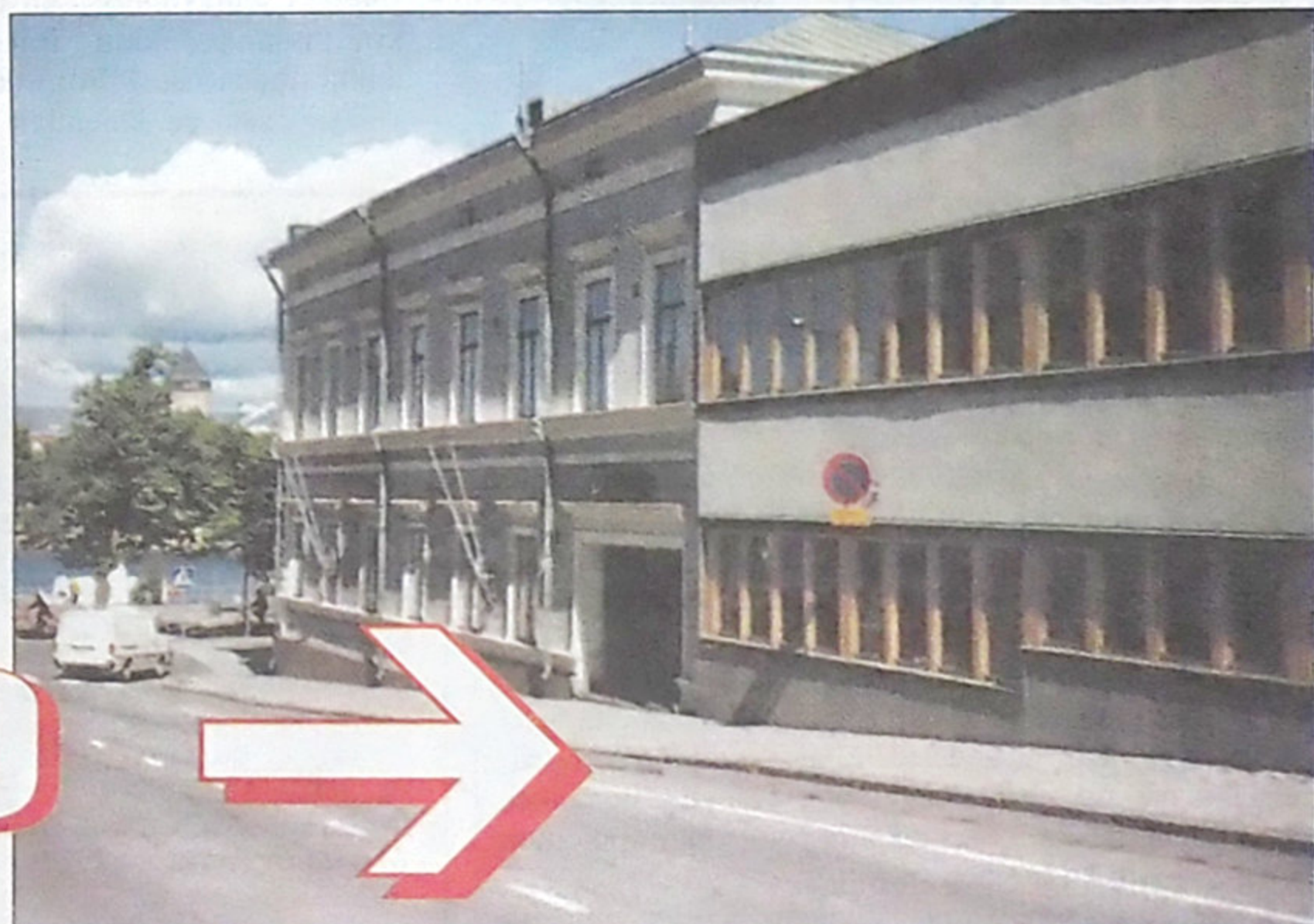

Kolahtaako saarna?

Saarna on keskeinen osa jumalanpalvelusta. Jopa niin, että luterilaista kirkkoa on sanottu sanan kirkoksi. Saarnaaja suhtautuu tehtäväänsä vakavasti: tutkii Raamattua, selitysteoksia, bakusanakirjoja, selaa lehtiä ja tarkkailee uutismaailmaa. Saarna on sanaa Jumalasta ja Jumalan sanaa. Silti saarnaa saa arvostellakin. • SIVU 4

MUUTTO

HALLITUSKADUN TOIMISTOT REMONTIN ALTA ANTINKATU 2:EEN

Keski-Porin ja Teljän seurakuntatoimistot, seurakuntayhtymän keskusrekisteri sekä talous-, kiinteistö-, hautausmaa- ja tiedotustoimisto muuttavat osoitteeseen Antinkatu 2. Muuttopäivänä perjantaina 10. syyskuuta puhelinvaihtokeskus on suljettu. Maanantaista 13. syyskuuta alkaen toimistot palvelevat uudessa osoitteessa. Hallituskatu 9:n peruskorjaus kestää ensi kesään saakka. • SIVU 3

HAUTAUSMAAKULTTUURIA

Kaikille kiinnostuneille avointa hautausmaakulttuurin päivää vietetään sunnuntaina 19. syyskuuta. Tarjolla on tietoa hautausperinteestä ja Porin vanhan hautausmaan uusista suunnitelmista.

SIVU 2

TARTU RAAMATTUUN

Raamatun voi lukea kannesta kanteen kahden vuoden lukuohjelmalla niin, että päivittäinen luku-aika on noin seitsemän minuuttia. Ryhmän tuella ja hyvin jaksotetulla lukuohjelmalla pääsee tavoitteeseen.

SIVU 3

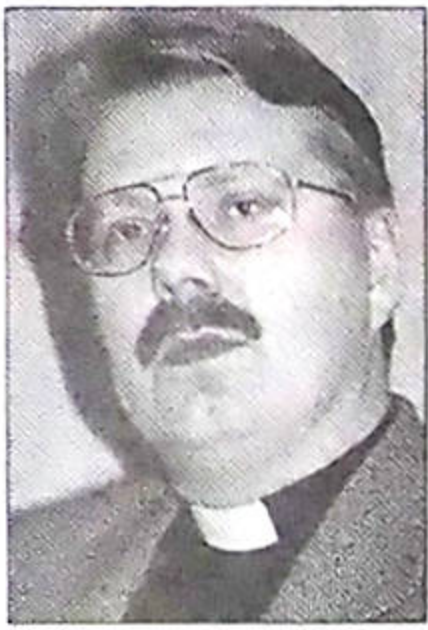
AIKA ALOITTA

Seurakuntien kerhot ovat palanneet kesätauoltaan ja noin 200 erilaista toimintapiiriä käynnistyy lähiviikkoina. Lasten päiväkerhot ovat alkaneet yhtä aikaa koulujen kanssa.

SIVUT 3 JA 6

PÄÄKIRJOITUS 28.8.1999

Pitkä kuuma kesä

Harvoin on Suomessa näin lämmintä ja monessa mielessä sään puolesta hienoa kesää. Viime vuonna oli jonkun laskelman mukaan kuulemma yhteensä kolme kaunista ja lämmintä päivää - tänä kesänä luku on monikymmenkertainen.

Kaunis sää on kiitoksen aihe ja toivottavasti olemme saaneet valoa ja energiaa tulevaa syksyä ja talvea varten. Kauniin sään kääntöpuoli tuli monella tavalla esille kesän aikana. Esimerkiksi juhannuksen tienoilla eräs pelustustoimen henkilökuntaan kuuluva esitti toivomuksen kylmästä ja sateisesta juhannusyöstä - se ei toteutunut ja väki lähti vesille ikävinkin seurauksin. Samoin liikennetapaturmia tuntuu tämän kesän aikana olleen hyvin paljon. Myös luonto koki kovia, pitkästä aurinkoisesta jaksosta johtuen kuivuuksia ehti vaikeuttaa monien kasvien kasvua. Lisäksi Suomen kauniin kesän lopulla olemme seuranneet monen tuhannen ihmisen menehtymistä Turkin maanjäristyksissä.

Luonto puhuu selvästi jostakin ihmistä suuremmasta - Luoja. Luonto ja ihmisköyhä puhuvat usein meille käsittämättömällä tavalla meitä suuremmasta, johon emme pysty vaikuttamaan, vaan olemaan vastaanottajan ja auttajan asemassa. Luomakunta näyttäytyy tekemään tämän vuodesta toiseen. Ihminen ymmärrys eikä myöskään hyväksyntä tunnu millään riittävän.

Syksy aloittaa aktiivisen vaiheen kansakuntamme elämässä. Koulujen myötä alkaa mitä erilaisiin toimintoihin oppilaitoksissa, aikuiskoulutuksessa, urheilusarjoissa, yhdistyksissä, harrastuspiireissä ja niin alkaa myös seurakuntien säännöllinen toiminta syksyn edetessä. Tässä lehdessä kerrotaan monenlaisista tapahtumista, tilaisuuksista, koulutuksesta ja säännöllisistä toimintapiireistä ja -kerhoista. Kukin löytääkseen oman paikkansa - tervetuloa mukaan!

Syksy alkaa myös piispan vierailulla Porissa. Piispa Ilkka Kantola toimittaa Keski-Porin piispantarkastuksen syyskuun ensimmäisenä viikonloppuna 3.-5.9. Perjantai-ilana ja sunnuntaina on piispantarkastukseen liittyviä yleisötilaisuuksia - niihin ovat kaikki tervetulleita.

Kesän valon voimalla syksyyn!

Kari Erkkola

IKKUNAPENKKI

Hiljaisuus

Istun kolmenkymmenen nuoren kanssa piirissä kynttiläristin ympärillä. Laulamme, rukoulemme ja välillä olemme hiljaa. Hiljaisuuden rikkoo vain ilmastointilaitteen humina, joka sekään ei häiritse rauhaamme.

Hiljaisuus ja pysähtyminen ovat monille yllyksyyttä tai kokonaan puuttuva olotila. Varsinkin kaupunkielämässä taustalla kuuluu elämisen äänien lisäksi koko ajan taustamusiikkia. Kotonakin monet meistä ovat tottuneet avaamaan radion tai television täyttämään tilaa äänillä.

Samaan aikaan hiljaisuuden reitittien suosio kasvaa. Yksityiset ihmiset ja työyhteisöt maksavat siitä, että saavat olla yksin ja yhdessä hiljaa. Moni haakee reititeistä myös rukousta, kadonnutta yhteyttä Jumalaan. Osin samanlaisiin kokemuksiin perustuu rippikoulun hiljaisten Tuikku-hetkien suosio.

Millainen voisi olla koti- ja työpaikkahiljentymisen? Suljen radion ja television kotitöiden ajaksi ja omat ajatukseni saavat tarvitsemaansa tilaa. Annan työtyöpöydän ja -koneen ääressä hetkeksi tilaa omille ajatuksille. Tai istun hetken olohuoneessa tai keittiön pöydän ääressä, kun muu perhe on vetäytynyt yöpuulle. Edes täydellistä ulkonaista hiljaisuutta ei tarvita, jotta sisimpämme voi saada aikaa rauhoittua ja levätä.

Tilaa Jumalan kohtaamiselle hiljaisuudessamme tekevät Raamatun tekstin lukeminen ja miettiminen tai jumalanpalvelukseen osallistuminen. Jumalanpalveluksen liturgia antaa tilaa ja suuntaa ajatuksillemme.

Hiljaisuudessa voimme kuunnella ajatuksiamme ja tuntemuksiamme sekä Jumalan puhetta. Hiljaisuudessa sisimpämme kertoo meille, mitä tarvitsemme.

Maija Salmijärvi

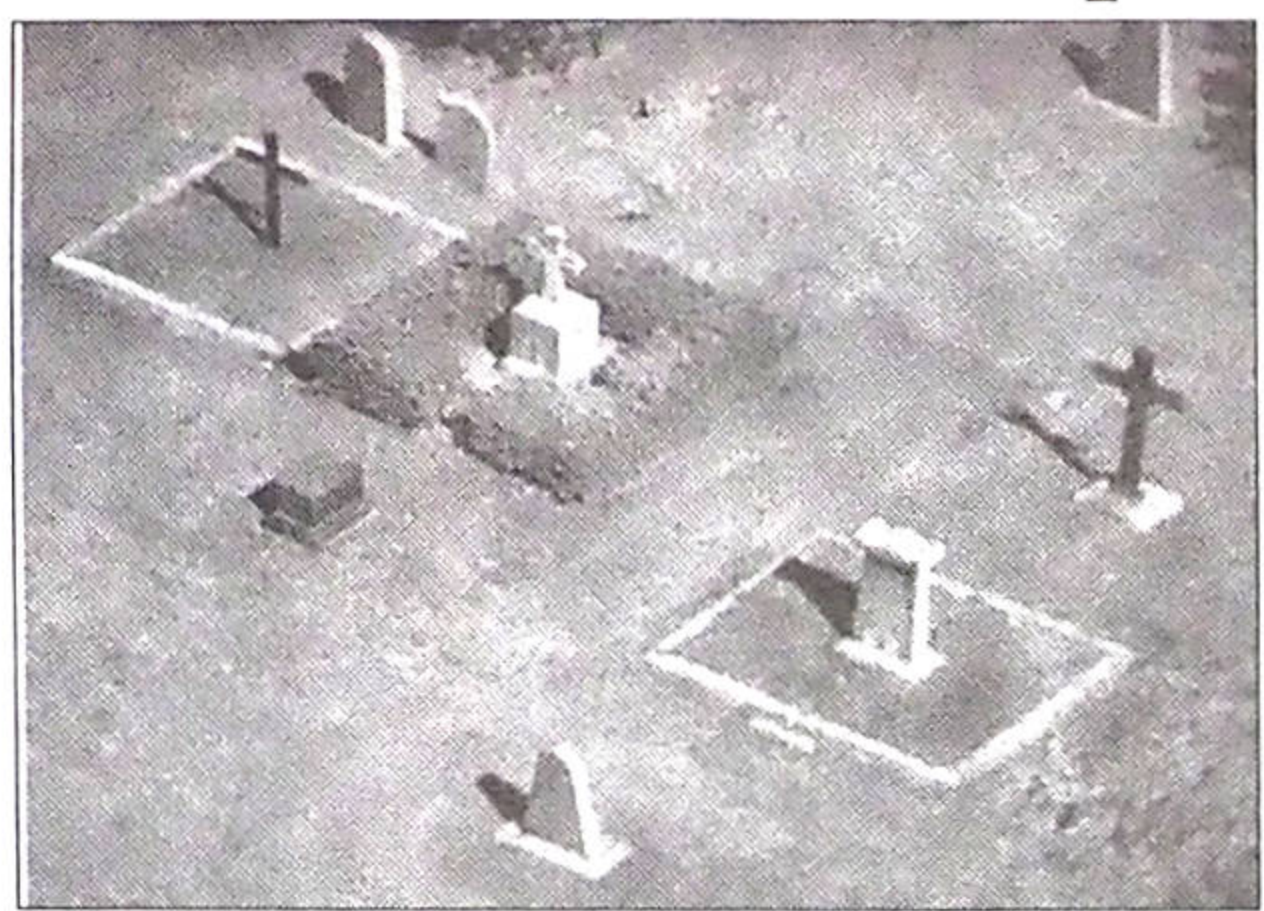
Vanhan hautausmaan suunnitelmista hautausmaakulttuurin päivässä

Asiantuntijoiden selvityksiä kristillisen hautausmaasta koskevista suunnitelmista on tarjolla kaikille avoimessa hautausmaakulttuurin päivässä sunnuntaina 19. syyskuuta Länsi-Porin kirkolla.

Porin seurakuntayhtymän yhteinen kirkkovaltuusto on kesäkuussa hyväksynyt tarkennetut luonnokset vanhan hautausmaan uudelleen käyttöön ottamisesta uurnahautausmaana. Samalla hyväksyttiin alustava 5,3 miljoonan markan kustannusarvio. Rakentamisaikataulusta ei ole vielä tehty päätöksiä.

Vanha hautausmaa on ollut käytössä vuosina 1809 - 1890. Viime vuosisadalla on säilynyt noin 350 eri kuintaista hautausmaamerkkiä. Hautausmaan tieverkko, vanhat muistomerkit ja portit säilyvät uudeksikin käyttösuunnitelmassa.

Uusi pääsisäänkäynti tulee alueen pohjoispuolelle. Pohjoisreuna on tarkoitus oikaista noin 900 m2 lisäalueella, josta neuvotellaan Porin kaupungin kanssa.

Porin vanha hautausmaa on ollut käytössä 1800-luvulla. Nyt sitä suunnitellaan uurnahautausmaaksi. Vanhat muistomerkit jäävät paikoilleen. Kuva: Arto Aro

Porin vanha hautausmaa muodostuu pääasiassa perinteisistä yksityyppisistä haudoista, joiden käyttöoikeus luovutetaan määrääjäksi yksityiselle perheelle tai kuolinpesälle. Uurnahautoja on tässä vaiheessa suunnitteilla 3000. Niissä on hautapaikkoja yhteensä yhteensä 12 000.

Muistolehdot ovat yhteisiä hauta-alueita. Niihin haudauti-

le varataan mahdollisuus yhteiseen hautausmaamerkkiin tai muistokirjaan. Sirotusalueelle ei muodosteta hautausmaata, vaan tuhka sirotellaan maan pinnalle. Sirotamalla haudattujen muistomerkit kootaan yhteisiin nimipaasiin tai muistokirjaan.

Hautausmaastoiden nimeämistä varten on perustettu työryhmä.

Hautausmaakulttuurin päivän ohjelma

Avoimena yleisötilaisuutena järjestetään hautausmaakulttuurin päivä sunnuntaina 19. syyskuuta Länsi-Porin kirkolla, Liikastentie 28.

Ohjelma alkaa kahvitarjoilulla klo 13 - 13.30.

Avaus klo 13.30, lääninrovasti Antti Koivisto.

Kristillisen hautausmaankulttuurin päivän ohjelmassa professori Esko Koskenvesi. Arkkitehti Bey Henginaluksen teemana on "Vanha hautausmaa porilais-palveluun". Yksinlaulua esittää diplomilaulaja Paavo Rusava. Yhteiset virret ja yksinlaulun säestää dir.cant Antti Yrjölä.

Sään sallissa on mahdollisuus tutustua vielä tilaisuuden jälkeen Porin vanhaan hautausmaahan, jossa arkkitehti Heng kertoo paikan päällä suunnitelmista ja vastaa kysymyksiin. Yhteiskulttuurista vanhalle hautausmaalle ei järjestetä.

Hautausmaakulttuurin päivään on vapa pääsy.

Yhteisvastuukeräykseen Porista 189 000 markkaa

Porilaiset lahjoittivat kirkon Yhteisvastuukeräykseen tänä vuonna 188 809 markkaa. Keräyksen tuotto laski 5,5 prosenttia vuoteen 1998 verrattuna.

Jokainen Porin seurakuntien jäsen tuki keräystä keskimäärin 2,89 markalla, viime vuonna 3,06 markalla.

Yksi valtakunnallisista keräyskohteista oli Porin Sampo-Inno -projekti, mutta oma kohdekaan ei Porissa tulosta nostanut.

Keräyksen tuotto laski Porin suurissa seurakunnissa eli Keski-Porissa ja Porin Teljässä, mutta niiden osuus Porin koko keräyspotista oli kuitenkin 107

488 markkaa eli lähes 60 prosenttia. Pienet seurakunnat kohensivat keräystuloksiaan.

Yhteisvastuu seurakunnittain

Keräys tuotti Reposaessa nyt 12 003 markkaa, kun vuosi sitten saatiin 6 684 markkaa. Tulos kohti 80 prosentilla.

Henkeä kohti laskettu keräystulos on perinteisesti ollut paras Reposaarella, jossa jokainen seurakuntalainen tuki keräystä keskimäärin 10,90 markalla, viime vuonna 5,90 markalla.

Ahlaisten seurakunnan keräystulos 9 277 markkaa on henkeä kohti lasketuna 7,24 markkaa; nousua summassa on 29 prosenttia. Edellisvuonna kerättiin 7 195 markkaa/ 5,52 markkaa.

Keski-Porin seurakunnan keräystulos on 76 019 markkaa eli 3,83 markkaa-henkeä kohden; edellisvuonna 84 798 markkaa/ 4,29 markkaa. Tulos pieneni kymmenen prosenttia. Länsi-Porissa kerättiin 32 866 markkaa (ed. vuonna 31 963 markkaa), henkeä kohden 2,57 markkaa (2,50 markkaa). Kasvua saatiin noin kolme prosenttia.

Pihlavan seurakuntalaisten keräystulos nousi viidellä prosentilla 25 827 markasta 27 154 markkaan. Pihlavalainen tuki keräystä keskimäärin 10,90 markalla; edellisvuonna 3,44 markalla.

Porin Teljässä keräystulos heikkeni 27 prosentilla. Nyt saatiin kokoon 31 469 markkaa, vuosi sitten 43 285 markkaa. Porin Teljän henkeä kohti laskettu keräyslajioitus oli 1,38 mk; edellisvuonna 1,89 markkaa.

Asuinyhteisöjä parannetaan

Yhteisvastuukeräys 1999 tukee asuinyhteisöjen elinkeinoisuutta niin Suomessa kuin kehitysmaissa. Kirkon Ulkomaanavun kautta keräyksen tuotoista jaetaan 60 prosenttia. Kotimaisen diakonian yhteisvastuuvaroista saadaan 40 prosenttia.

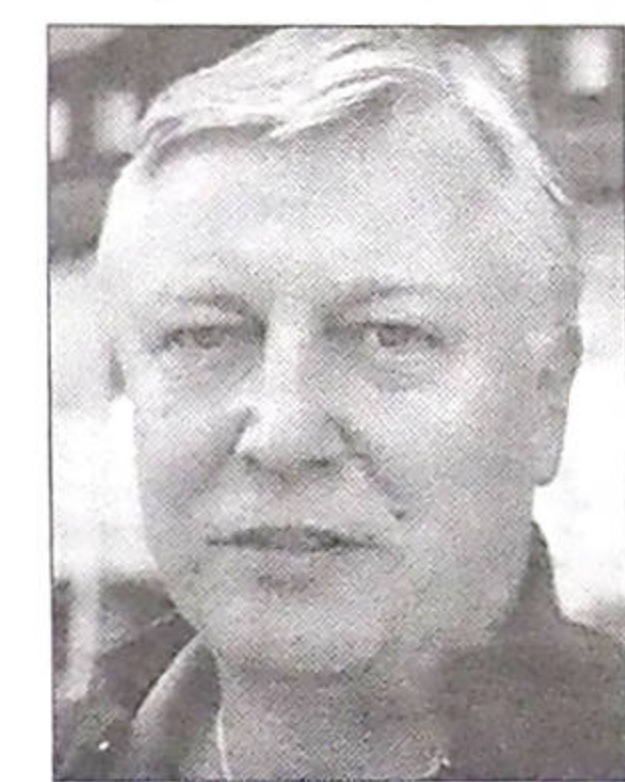
Keräystuloksesta paikallisseurakunnan diakoniatyöhön jätetään kymmenen prosenttia. Yhteisvastuukeräyksen valtakunnalliset tulokset valmistuvat lähivieriköina.

Merita Oramaa

Pirkko Ajomäki

Eero Laurila

Arttu Liljanko

Mikä on hyvä ikä päättää omasta uskonnokunnastaan?

Tämän päivän Suomessa 18-vuotias, eli täysi-ikäinen, voi itse määrätä omasta uskonnokunnastaan. Ikäraja ollaan kuitenkin laskemassa.

On ollut paineita laskea ikäraja viitteenä vuoteen, tai jopa kahteenkymmeneen.

Minkä ikäinen on valmis tähtämään uskonnokunnastaan? Porilai-

silla on asiasta melko yhtenevä mielipide.

"15-vuotiaalle pitäisi jo antaa oikeus päättää omasta uskonnokunnastaan, silloin alkaa jo hieman tajuamaan asioita", tuumii Merita Oramaa.

"Rippikouluun paikkeilla,

siinä 14 - 15 -ikäisenä. Ei tarvitse välttämättä olla edes rippikoulua käynyt", pohtii Pirkko Ajomäki.

"Jos ihminen itsensä kannalta päättää omasta uskonnokunnastaan, niin sanoisin, että 50 on hyvä ikä, mutta kyllä vanhempien määräysvalta saa tässä asiassa loppua jo 15-vuotiaana", usko-

Eero Laurila. "En ole vielä tässä iässä varma uskonnokunnasta", hän jatkaa.

"15 - 16 vuotiaana. Siinä iässä alkaa ajatella omilla aivoillaan", toteaa Arttu Liljanko.

Teksti ja kuvat: Siina Repo

AJANKOHTAISTA

AJANKOHTAISTA

AJANKOHTAISTA

AJANKOHTAISTA

Kerhopaikat täyttyivät

Porin seurakuntien lasten päiväkerhot ovat alkaneet samanaikaisesti koulujen kanssa. Päiväkerholaisia on tänä syksynä 740, lähes sama määrä kuin viime toimintakaudella. Kaikkiaan kerhoalaisten määrä on noin 900, kun seurakunnan iltapäiväkerhojen kävijät lasketaan mukaan.

Kerhopaikka voidaan tarjota kaikille 4 - 6 -vuotiaille, mutta

kolmevuotiaita olisi kerhoihin tulossa enemmän kuin voidaan ottaa. Varsinkin Rauhanpuisto 1:ssä eli Käppärän kerhossa jäi kolmevuotiaita vaille kerhopaikkaa.

Lasten päiväkerhoja järjestetään Porissa 20 eri paikassa. Kerhot kaksi kertaa viikossa kolme tuntia kerrallaan.

Kolmevuotiaiden kerhoryhmä

kokoontuu Sampoissa, Käppärässä ja Pihlavanissa.

Päiväkerhojen pienimmät ovat ryhmässään kaksi tuntia kerran viikossa.

Koululaisten iltapäiväkerhoja Porin seurakunnat järjestävät Enäjärvellä, Kalaholmassa, Lepäkorvessa, Mäntyluodossa ja Toejoella. Iltapäiväkerhopaikat on täytetty jo viime keväänä.

Ruosniemen päiväkerholaiset ovat päässeet kirkon peruskorjattuihin tiloihin. Leikkilää riittää ulkona ja sisällä.

Ruosniemessä kokoontuu neljä kerhoryhmää. Kuvassa lastenohjaaja Raili Henriksson ja maanantain aamuryhmä.

Raamattu läpi 80 tunnissa - ja kahdessa vuodessa

Oletko joskus haaveillut lukevasi Raamatun kannesta kanteen? Raamattu elämään - lukuohjelmalla se onnistuu. Päivittäinen lukuaika on noin seitsemän minuuttia.

Suomen Raamattuopisto on laatinut lukemisen tueksi "Raamattu elämään"-lukuohjelman, jota noudattamalla Raamattun lukee läpi kahdessa vuodessa.

Aikaa loppulukemiseen kuluu noin 80 tuntia. Kahdella vuodelle jaoteltuna se tarkoittaa keskimäärin 45 minuutin lukuaikaa viikossa. Päivittäinen aika on noin 7 minuuttia. Voit oman elämäntilanteesi

sekä viikko- ja päivärytmiä mukaan valita, luetko pienen anoksen joka päivä tai esim. kerran viikossa koko kyseisen viikon tekstijakson. Lukuohjelman laatijat suosittelevat päivittäistä lukemista. Yhden päivän lukujakso on yhden tai kahden luvun mittainen.

Yritä luoda säännöllinen päivärytmi Raamatun lukemiseen. Yksi viipyy Jumalan Sanan äärellä aina aamun ensimmäisen hetken, toinen ilan viimeisen. Jos jostain syystä yhden tai useamman viikon tekstit jäävät lukematta, niin hyppää ne yli ja jatka ka-

Raamatun lukeminen kannesta kanteen onnistuu suunnitelmallisen lukuohjelman avulla. Seuranta- ja rohkaisu-ryhmästä saa tukea urakkaansa.

lenteriviikon mukaisesti. Palaa vasta sen jälkeen - sikäli kuin aikaa ja energiaa riittää - lukematta jääneisiin teksteihin.

Voit merkitä haluamallasi tavalla lukukorttiin jo luetut jaksot, niin pystyt varmemmin jaksotuskesk.

Tukea ryhmästä

Suomen Raamattuopiston laatimaa lukuohjelmaa saa

Keski-Porin seurakunnan raamattupiireistä ja seurakunnan toimipisteistä. Tukea luku-urakkaan tarjoaa seuranta- ja rohkaisu-ryhmä, joka kokoontuu Porin seurakuntien palvelukeskuksessa syksyn aikana viitenä torstai-iltaa klo 18.30 seuraavasti: 16.9., 7.10., 28.10., 18.11. ja 16.12.

Kaksivuotista lukuohjelmaa voi tilata myös suoraan Suomen Raamattuopistolta puh. 09-5123910, fax 09-5052950 tai e-mail: info@sro.fi. Internet -www.sro.fi.

Aineiston hinta postiutuksineen on 60 mk. Lukuohjelman osallistuvalla saavat kuusi postilähetystä, mm. johdannon jokaiseen luettavaan Raamatunkirjaan.

Hallituskatu 9:n toimistot Antinkatu 2:een

Porin seurakuntien Hallituskatu 9:ssä sijaitseva hallituskus peruskorjataan. Remontti alkaa syys-lokakuussa ja kestää ensi kesään saakka.

Hallituskuskuksen evakotilat ovat osoitteessa Antinkatu 2. Porilaiset muistavat paikan entisenä Rosenlewin pääkonttorina.

Muuttopäivä on perjantai 10. syyskuuta, jolloin toimistot ovat suljettuna. Myöskään puhelinvaihdet ei toimi, joten puhelimilla ei pääse myöskään palvelukeskuksen ja Käppärän hautausmaan numeroihin.

Antinkatu 2:ssa palvelu alkaa maanantaina 13. syyskuuta.

Hallituskatu 9:n tiloissa toimivat Keski-Porin ja Teljän seurakuntatoimistot, seurakuntayhtymän keskusrekisteri sekä talous-, kiinteistö-, hautausmaa- ja tiedotustoimistot.

Hallituskadun kiinteistöjen peruskorjauksen lähtökohdaksi on yleisöpalvelun parantaminen. Vuonna 1893 valmistuneeseen rakennukseen haetaan korjauksessa yhtenäisen, tyyliin sopiva tunnelma.

Alustava kustannusarvio on 7 mmk. Kuluvalla vuodelle on 1 mmk:n määräraha, lisäksi hanketta varten on 4,5 mmk:n investointivaraus. Yhteinen kirkkovaltuusto päätti peruskorjauksesta kesäkuussa pidetyssä kokouksessa.

Seurakunta paikallisradioissa

Porin, Ulvilan ja Kullaan seurakuntien yhteinen "Elämän virrassa"-ohjelma jatkuu Radio Porissa 11. syyskuuta alkaen joka toinen lauantai klo 9 - 9.45. Ohjelman toimittaja Viveka Lanne.

Satakunnan Radiossa on aamuvierikille joka lauantai klo 7.20 kymmenminuuttinen seurakuntien ajankohtaiskuulumisia "Kirkonkello"-ohjelmassa, jota toimittavat satakuntalaiset seurakunnat vuoroviikoin 28. elokuuta ja 4. syyskuuta ohjelmat tulevat Porista.

Toimittajana 28.8. Maija Leena Seppälä ja 4.9. Hannu Salonoja.

Ruokapankilla kuusi jakelupistettä

Ruokapankki välittää maksubuuta ruoka-apua vaikeassa elämäntilanteessa oleville kotitalouksille. Porissa jakelupisteitä on kuusi: Seurakuntien palvelukeskus, Eläpöytö 10:ssä, Länsi-Porin kirkko, Pihlavan seurakuntatalo, Sampo-palvelukeskus (ent. postin tilat), Pormestarinluodon asukastupa Porkkana, Peräsimentie 3:ssa sekä Esivalankatu 6 Porin 6. osassa.

Ruokapankit ovat auki perjantaisin klo 9.30 - 12. Tuolloin diakonisijon vastaanotolla ei muita avustuksia välitetä.

Ruokapankkeja toimii seurakunnissa eri puolilla maata yli 60. Ensimmäinen perustettiin Tampereella 1995. Porin ruokapankki on toiminut kolme vuotta.

Ruokapankit perustettiin Suo-

meen tilanteissa, jossa diakoniatyön avustukset olivat kasvaneet tuntuvasti. Samoihin aikoihin oli seurakunnille avautui mahdollisuus anoa EU-elintarvikkeita.

Ruokapankin avun on tarkoitus olla tilapäistä. Se täydentää yhteiskunnan tarjoamia tukitoimia väliaikaisena ratkaisuna. Jakelupisteessä kartoitetaan ensin haastattelussa asiakkaan elämäntilannetta ja täytetään asiakaskortti. Myös muut avustushahdollisuudet käydään läpi ja sovitaan tarvittaessa jatkotoimenpiteistä.

Ruokapankin avustuskassaan sisältyy vehnä-jauhoja, kaurajauhoja, makaronia, näkkileipää, leivettä ja säilykkeitä. Lisänä voi olla myös lahjoitettua ruokatarvikea.

Ruokapankin avustuskassaan sisältyy vehnä-jauhoja, kaurajauhoja, makaronia, näkkileipää, leivettä ja säilykkeitä. Lisänä voi olla myös lahjoitettua ruokatarvikea.

Ruokapankin avustuskassaan sisältyy vehnä-jauhoja, kaurajauhoja, makaronia, näkkileipää, leivettä ja säilykkeitä. Lisänä voi olla myös lahjoitettua ruokatarvikea.

Ruokapankin avustuskassaan sisältyy vehnä-jauhoja, kaurajauhoja, makaronia, näkkileipää, leivettä ja säilykkeitä. Lisänä voi olla myös lahjoitettua ruokatarvikea.

Ruokapankin avustuskassaan sisältyy vehnä-jauhoja, kaurajauhoja, makaronia, näkkileipää, leivettä ja säilykkeitä. Lisänä voi olla myös lahjoitettua ruokatarvikea.

Ruokapankin avustuskassaan sisältyy vehnä-jauhoja, kaurajauhoja, makaronia, näkkileipää, leivettä ja säilykkeitä. Lisänä voi olla myös lahjoitettua ruokatarvikea.

Ruokapankin avustuskassaan sisältyy vehnä-jauhoja, kaurajauhoja, makaronia, näkkileipää, leivettä ja säilykkeitä. Lisänä voi olla myös lahjoitettua ruokatarvikea.

Ruokapankin avustuskassaan sisältyy vehnä-jauhoja, kaurajauhoja, makaronia, näkkileipää, leivettä ja säilykkeitä. Lisänä voi olla myös lahjoitettua ruokatarvikea.

HARTAUS

Rukouksen suoja

Perheneuvojan työhön sisältyy etuoikeus nähdä esirukouksen siunausta sukupolvien ketjussa. Sanon etuoikeus syystä, että useinkaan kriisissä oleva perhe ei itse erota sitä niin kuin ulkopuolinen kuultuaan perheen tarinan ja katseltuaan noita ihmisiä ja sitä mitä heistä viestittyy.

Niin kuin aurinko on ollut meille tänä kesänä hyvä, niin on Jumala, sään ja ilman säätäjä, meille koko ajan hyvä. Hän on rakkaus. Hän antaa meidän toinen toisillemme. Hän rakentaa kodit. Hän herättää meidät toivomaan hyvää omillemme ja saattelemaan hellyydellä lapsiamme ja lastemme lapsia.

Siitä syntyy suojaverkko, joka ulottuu sukupolvien ketjuun. Esirukousten vaikutus ei koskaan lakkaa. Jälleen tänä syksynä uusi ikäpolvi aloittaa koulutensa, niin kuin vanhemmatkin lapset. Huolenpito ja rakkaus on parasta mitä heille voi päivittäin antaa varusteeksi. Tähän kuuluu myös sen kertominen, miten isät, äidit ja isovanhemmat ovat eläneet ja selvinneet vaikeistakin vaiheista.

Toivotan rohkeutta kertoa siitäkin, kuinka Jumala on ollut hyvä. Tästä asiasta psalmin kirjoittaja kertoo näin:

Jumala, sinä olit opastajani jo kun olin nuori, ja tähän päivään asti olen saanut kertoa ihmeistäsi. Kun nyt olen vanha ja harmaapäinen, älä hylkää minua Jumala. Minä julistan tuleville polville kätkeä mahtia ja tekofesi suuruutta. Sillä korkeuksiin ulottuu vanhurskautesi ja suuret ovat tekosi. Jumala, kuka on sinun vertaisesi? Sinä olet antanut vaikeita vuosia ja monia ahdistuksen aikoja, mutta yhä uudelleen sinä virvoitat minut, syvyysistä sinä minut nostat. Psalmista 71, jakeet 17-20.

Marjatta Kaartinen

Kirjoittaja on Porin seurakuntayhtymän perheasiain neuvottelukuksen johtaja

Piispantarkastus Keski-Porissa

Turun piispa Ilkka Kantola suorittaa Keski-Porin seurakunnassa piispantarkastuksen perjantaina sunnuntaihin 3. - 5. syyskuuta. Keski-Pori on Porin seurakuntayhtymän seurakunnista ensimmäinen, jonka piispa Kantola tarkastaa.

Arkkhiippakunnan seurakunnissa piispantarkastus on vain kerran kymmenessä vuodessa.

Perjantaina 3. syyskuuta ohjelmaa riittää kellon ympäri: koulu- ja yritysvierailuja, neuvotteluja työntekijöiden ja luottamushenkilöiden kanssa sekä musiikillinen järkeilyä ja vielä sen jälkeen iltaa nuorten kanssa.

Porin Lyseossa piispa vastaa oppilaiden kysymyksiin. Porin Puuvillan tiloissa piispa Kantola tutustuu Porin korkeakouluyksikköön sekä Satakuntalaitaan ja Porin TE-keskuksen tiloihin. Vierailu Porin puimuritehtaalla on ohjelmassa lauantai-iltapäivällä.

Lauantaina piispantarkastusohjelmaan kuuluvat mm. vierailut aamutorilla, Ruskakodissa ja Puutarhakadun pienhoitokodeissa. Pormestarinluodossa piispa seurueineen tutustuu seurakunnan, kaupungin, poliisin ja yhdist

Papin vai Pyhän Hengen puhetta? SAARNAA SAA ARVOSTELLA

Saarnat eivät ole pelkästään sanaa Jumalasta, vaan Jumalan Sanaa. Siksi monet seurakuntaalaiset ovat arkoja antamaan palautetta pappien saarnoista. Ajatellaan, että mikä minä nyt olen saarnaa arvioimaan. Suurempi dialogisuus olisi kyllä piristävää ja parantaisi varmasti saarnojen tasoa, sanoo arkkihiippakunnan pääsihteeri **Kaarlo Kalliala**.

Keski-Porin kappalainen **Raili Turtola**, Pihlavan kappalainen **Pirjo Tiira** ja Länsi-Porin kirkkoherra **Antti Koivisto** ovat kaikki kokeneet, että saarnoista tuleva palaute on vähäistä verrattuna esimerkiksi siunauspuheista tulevaan palautteeseen. "Saarnat koetaan jotenkin pyhäiksi ja loukkaamattomiksi. Kun Satakunnan Kansan toimittaja julkisesti arvioi pappien saarnoita, aika monet seurakuntaalaiset olivat närkästyneitä", Pirjo Tiira kertoo.

Jokainen kuuli kuitenkin kokee saarnan omalla tavallaan, arvioi hän sitä julkisesti tai ei. "Sama saarna voi toisen mielestä olla tosi puhutteleva, kun taas toinen ei saa siitä mitään. Joku aihepiiri on toiselle läheinen, toiselle ei lainkaan. Eikä toisen kokemusta voi turhentaa", Pirjo Tiira sanoo.

Kotikriitikko papin apuna

Kukin haastatelluista papeista valmistelee saarnaansa viikon verran. Viimeinen kirjoitettu versio tosin saattaa valmistua vasta sunnuntaiaamuna. Esimerkiksi Raili Turtolan lauantaipäivät ovat usein niin täynnä toimituksia, ettei saarnan kirjoittaminen loppuun ole mahdollista aiemmin.

Hän on kuitenkin kiitollinen puolisoaan Olavista, suorasukaista kritiikosta, joka lukee ja kommentoi saarnat läpi vaikka seitsemältä sunnuntaiaamuna. Mies sanoo rehellisesti, jos jokin asia on ilmaistu monimutkaisesti tai muuten vain omituisesti. Hän ei automaattisesti kehu ja kiittele.

Kontakti kateissa

Raili Turtola kokee toimituspuheiden tekemisen suhteellisen helpoksi. Toimituksia edeltää ihmisten tapaaminen, ja keskustelussa oleelliset asiat hahmottuvat nopeasti. Pappi tietää, keille hän on menossa puhumaan. Toisin on saarnojen kanssa. "Ruosiemen kirkossa ja Lytylässä tiedän suurin piirtein, keille puhun, mutta Keski-Porin kirkossa en tiedä. Läheisyyden tuoma kontakti puuttuu, kun pappi puhuu isossa kirkossa ylhäältä saamastuolista", Raili Turtola sanoo.

"En voi tietää, onko kuulijoille merkitystä niillä asioilla, jotka minulle alkavat tekstistä elää. Vai puhunko vain hoitaakseni omaa sielua?" Siirryttyään neljä vuotta sitten opettajan tehtävistä papin töihin Raili Turtola piti tärkeänä saarnakoulutuksen saamista. Hän pääsi Kirkon Koulutuskeskuksen järjestämälle 2-vuotiselle saarnakurssille - ja on tyytyväinen saarnaansa koulutukseen. "Saarnakoulutukseen ei jostain syystä ole tunkua. Ensimmäinen kurssi peruuntui kurssilaisten vähiäisyyden takia", Turtola huomauttaa.

Huumoria mausteeksi

On selvää, että pappi pyrkii aina pitämään hyvän saarnan. Hän lukee Raamattua, kommentaareja, selitysteoksia, Raamatun hakusanakirjoja, joskus alkukielistä tekstiäkin. Hän selaa sanomalehtiä ja tarkkailee uutismaailmaa. "Tavoitteena on, että Raamatun sana tulisi tulkituksi omalle ajalle ja tähän tilanteeseen. Saarnaan pitäisi olla seurakuntaalaisten uskoa synnyttävää ja hoitavaa. Opetuksellinen ja sielunhoidollinen näkökulmakin pitäisi maistua mukaan. Joskus huumorikin sopii mausteeksi", pohtoi Antti Koivisto. Hän on huolestunut puheista, joiden mukaan saarnan asema jumalanpalvelusudistuksessa heikkenee.

"Täällä leirillä on ollut mahdollisuus kivaan. Ei mitään tiukkapäistä meiniä. Vain sopivasti monipuolista ohjelmaa, kun sofiemme veteraanien leirin osanottajat siirtyvät juhlapuheissa, rusetit kaulassa, illanviettoon. Ohjelmassa on laulua ja soittoa Korsuorkesterin johdolla. Runonlausunnan jälkeen ilta päättyi rukoukseen ja haikkeasti huuliharpulla soitettuun iltasoittoon.

"Kotona piisaa kyllä puurtamista. Välillä on kiva irrottautua ja tulla tapaamaan vanhoja tuttuja. Keskustelu ikätovereiden kanssa on tärkeää." Leirin vetäjät diakoniatyöntekijä **Kirsti Korpela** ja **Sakari Aftan** vaimoineen, saavat Boeliukselta erityiskiitokset. Myös ruoka on ollut erinomaisista ja Junnilan leiritilat ja kaunis ympäristö ovat olleet leiriläiselle mieleen. Hän kertoo päivittäin seuraneensa tuulimyllyjä, niiden käynnistymistä ja nopeutta. Merta on voinut katsella ja kuunnella. Sen liikkeessä on

elämää, eikä se ole haitannut nukkumistakaan, päivävastoin. **Ikätoverien näkeminen tärkeää** Leirille tuli lähde, koska liikkeellöä on hänen mielestään tärkeää. Vaara on siinä, että kotiin jäädessä, erakoituu. Sängyssä makoileminen ja vaijosen kuunteleminen, vie lopulta kyvyn liikkua. Entiselle nuorisoseuralaiselle on kuntoilu tuttua: kansantanssia, miesvoimistelua, hiihtoa ja suunnistusta. "Suunnistaminen on myös pääkopan voimistelua. Maise-

mat vaan ovat kovasti vuosien mittaan muuttuneet", kuntoilija naureskelee pilke silmäkulmassaan. Neljän tyttären mielestä ei pitäisi syyttää maastoa, vaan myöntää sen johtuvan vanhuuden mukanaan tuomasta "kromppimisesta" (kaatumisesta). Boeliuksen oma laji on kilpakyntö, josta hänellä on pitkä kokemus ja useita mitaleja. Mieluisena työnä on nykyisin valmentaa nuoria kyntäjiä. "Olen tehnyt nuorten kanssa töitä koko ikäni. Voimistelijat ovat saaneet ohjausta ja opastamani kilpakyntäjät ovat sa-

vuttaneet useamman kerran Suomen mestaruuden." **Sukupolvelta toiselle** Nuoret saavat Toivo Boeliukselta kiitosta. Veteraanipäivän kouluvierailuilla vastaanotto oli myönteinen. Lähies 50 vuoden takaisista tunnoista oli liikututtavaa kertaa hiljaa kuunteleville nuorille. Kahdeksan lastenlasta ovat vaarin silmäteriä. Kesäisin hän leikkaa nurmen isolla alueella, että pallon potkiminen onnistuisi näiltä vierailijoilta.

Jokainen kuulija kokee saarnan omalla tavallaan. Joku aihepiiri on toiselle läheinen, toiselle ei. Kuva Päivi Seidä

"Omalla osaltani toivon, että saarna painavastoin vahvistuisi. Saarna tulisi panostaa nykyistä enemmän", Koivisto katsoo.

Iskelmästä saarnaa

Pirjo Tiira saattaa käyttää saarnoissaan myös runoja tai vaikkapa iskelmän pätkiä, joissa voi olla saman tapaisia kysymyksenasetteluja kuin päivän tekstissä.

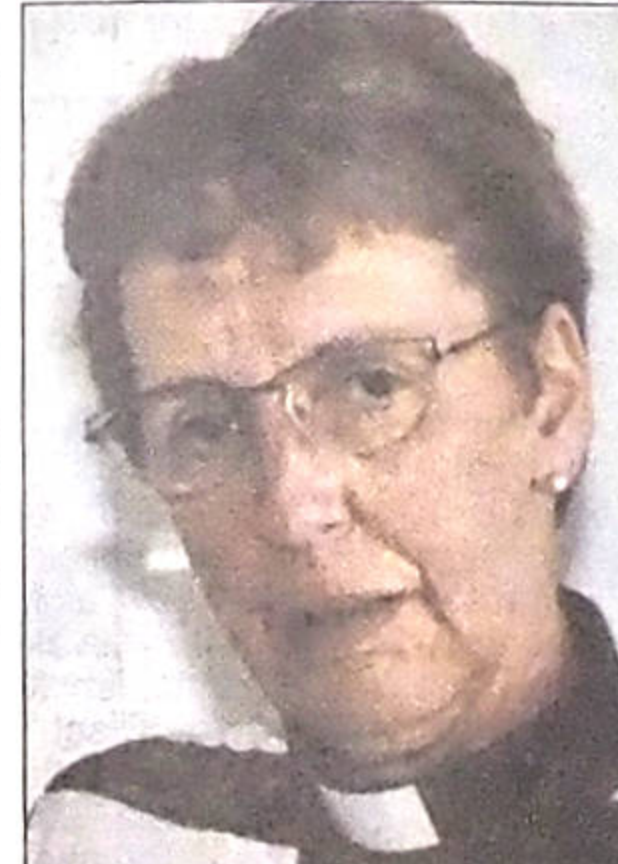
"Vastaukset tosin voivat olla tykkään erilaisia", Tiira huomauttaa. Hän muistaa käyttäneensä joskus esimerkiksi Signiä hittiä "jos taivas on vain enkeleille, onko siellä enää sijaa meille, kuka avaa oven erehtyneille?" Tiira korostaa, että saarnan pitää nousta tekstistä. Joku teksti on olemukseltaan yhteiskunnallinen, toisessa taas on yksilöllisempiä sanomia. Ei pidä hengellistä yhteiskunnallista eikä yhteiskunnallista hengellistä.

"Tavoitteenani on, että saarna olisi niin elämäntähteenä, että se tulisi myös kuulijan todellisuuteen, eikä jäisi pelkäksi sanojen pyöritykseen. Ja lopussa pitäisi kuulua evankeliumin ääni", Tiira sanoo.

Täkyjä tartuttavaksi

Myös Turtola korostaa evankeliumin läsnäoloa saarnassa. Hän pitää tärkeänä sitä, että papilla jäisi aikaa omaan hil-

Raili Turtola toivoo, että papilla olisi aikaa hiljentyä ja rakentua Raamatun sanoman äärellä niin, että hänellä olisi mitään ammentaa muille.

Antti Koivisto toivoo, että jumalanpalvelusudistuksessa saarnan asema vahvistuisi eikä heikkenisi.

jentymiseen ja rakentamiseen Raamatun tekstin äärellä. Muuten pappi saattaa lukea Raamattua vain välineellisesti ja saarnasta tulee suoritus, josta puuttuu syvältä nouseva sisäinen sanoma.

"Tavoitteenani on, että Jumala voisi puhua minun kauttani, mutta että minä en laittaisi omia sanojani Jumalan suuhun", sanoo Raili Turtola.

"Pyrin myös siihen, että saarnani eivät olisi liian valmiiksi pureskeltuja. Jätän sinne tarkoituksella täkyjä", Turtola kertoo.

Todellisuusherätys tarpeen

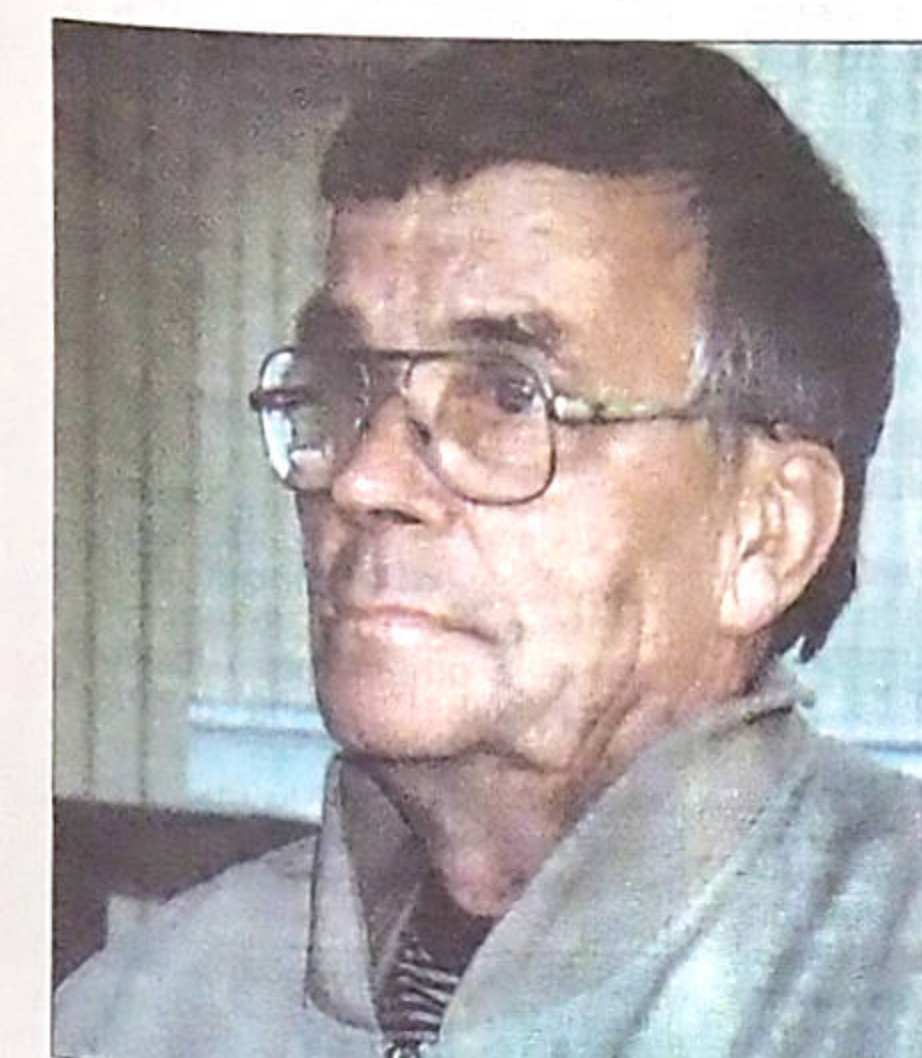
Kirkon Koulutuskeskuksen tarjoaman saarnakoulutuksen ohella hiippakunnan järjestävät omia, lyhyempiä saarnakursseja. Arkkihiippakunnassa edelliset varsinaiset saarnakurssit järjestettiin 90-luvun alussa. Puheviestinnän kurssit on järjestetty paikallisesti.

Arkkihiippakunnan viimeaikaisessa koulutuksessa on pääsihteeri Kaarlo Kallialan mukaan painotettu siihen, että elämisen ja olemisen ymmärtäminen voisi tuntua myös saarnassa.

Parvi vuotta sitten Turun arkkihiippakunta järjesti yhdessä Helsingin hiippakunnan kanssa kurssin teologisen ajattelun syventämisestä ja kokemuksellisesti soveltamisesta. Tulossa oleva "Elämän peilaus ja Jumalan kasvot" -kurssi on saman tyyppinen syvennys teologiseen ajatteluun.

"Raamatun ja tradition lisäksi saarnoihin tarvitaan järkeä ja kokemusta. Pappien pitäisi tunnistaa oman elämänsä "todellisuusherätykset" ja liittää ne kiinteäksi osaksi uskontulkintaansa", Kalliala välyyttää.

Marjaana Perttula

Toivo Boeliuksen mielestä ihmisten kannattaisi olla tyytyväisiä elämäänsä ja arvostaa työntekoa.

Rippileirin perhepotretti otettiin kesken lähetysaiheisten rastien.

Oma ripari on ainutkertainen

Rippileiriä on miltei mahdollista verrata tavalliseen elämään. Reilun viikon aikana riparilainen ehtii kokea täysin uuden maailman. Ja elämys se on toimittajallekin, joka tekee parin tunnin vierailun Junnilassa.

Ovesta sääntää olosuhteiden näköistä porukkaa. Parilla on naama sutattu mustaksi, toinen näyttää olevan viimeisillään raskaana ja eräs tutti suussa leveästi hymyillen tulee esittelemään itsensä nuorisotyöohjaaja **Tiina Jokiperä**.

Ensimmäiset arvaukset mitä on tekeillä eivät pidä sen enempää paikkaansa kuin naamiaisetkaan. Totuus on, että leirille on saapunut **Sinikka Vuolanne** pitämään oppituntia lähetystyöstä. Väki oli pukeutunut lähetysrasteja varten, joissa tietoa sovellettiin humorin avulla käytäntöön. Rippileiriläiset olivat saaneet kehitellä ratkaisuja jos jonkinlaisiin lavastettuihin ongelmiin. Kukaan ei siis tiittävästi ollut viimeisillään raskaana tai leiriohjaaja riippuvainen tuisista.

"Esitin vain nepalilaisen äidin ripulista kärsivää lasta ja leiriläiset sekoittelivat minulle ripulilääkettä", Tiina Jokiperä tunnustaa. Terassille ahtautu leirinteltä ja leiriläisiä odottelemaan toimittajan visaisia kysymyksiä. Juuri ennen kuin ehdin auksista suuni, joku ehdottaa, että söisimme ensin päivällisen.

Syömiseen siis ensi päivällisen. Minut kutsutaan mukaan ja patistetaan vielä soppajonon ensimmäiseksi. Kohteliaisuudesta hämmäntynyt kirjoittelija ottaa keittoa mahdollisimman vähän, ettei vieni missään tapauksessa näyttäisi liian aineelta. Huonot puolet itsestään on joskus parempi pitää salassa...

Nämä tehokkaat uskonnotunnit eivät ainakaan ole menneet hukkaan. "Asiaa oppii tuntemaan paremmin", myöntää **Marko Siltala**. "Käsitys ei ole muuttunut mutta lisää tietoa on tullut", toteaa **Mikko Hannula**. Kyselen leiriläisiltä mitä muuta leirillä on saatu aikaan. Jokainen ympärilläni riekuva leiriläinen muistaa ensimmäisenä,

Ystävien keskelle

Tunnelma on kuin olisi saapunut vanhojen ystävien keskelle. Hilpeys ja huumori on mukanaa tempaavaa. Tämän kesän Junnilan ripareista seitsemäs on Keski-Porin seurakunnan nimissä. Herran pastorin tittelillä kantaa **Jyrki Kaukanen**, jota ovat tukemassa nuorisohjaajat **Petri Grönholm** ja jo aiemmin tutuksi tullut **Tiina Jokiperä**.

Kurissa ja Herran nuhteessa leiriläisiä pitävät myös leiriavustajat **Katja Hallenberg** ja viisi elintärkeää isosta: **Perttu Heinilä, Katri Tuori, Panu Eskola, Niina Kataja** ja **Tatjaana Lahti**.

Leirielämä

Riparilaisen aamu alkaa minijumalalla eli minijumalanpalveluksella. Päivällä kokoontuvat raamatuntutkimat ja illalla on luvassa iltajohtoa, toisin sanoen kevyttä kotimaista viihdettä. Tämän jälkeen rauhoitetaan iltahartauden myötä yöpuulle.

Haastetta päivään tuovat oppitunnit, joita on kokonaisuudessaan 80 tuntia. Osa oppitunneista suoritetaan etukäteen. Niiden tarkoituksena on opettaa miten uskoa eletään todeksi, eli miten usko ilmenee arkipäivän elämässä. Illoinen leirimeininki vaatii toisinaan nuorilta sielulta pientä ponnistusta istua kärsivällisesti pohtimassa vakavia asioita.

"Riippuu paljon opettajasta millaisia tunteita ovat", toteaa **Heikki Linnell**. Nämä tehokkaat uskonnotunnit eivät ainakaan ole menneet hukkaan.

"Käsitys ei ole muuttunut mutta lisää tietoa on tullut", toteaa **Mikko Hannula**. Kyselen leiriläisiltä mitä muuta leirillä on saatu aikaan. Jokainen ympärilläni riekuva leiriläinen muistaa ensimmäisenä,

että syöty on ja paljon. Klassiset leiriolympialaiset on kisailtu, vedetty jumiksia ja tehty leiriohjelmaa. Uimassakin on käyty ja saunottu.

Jo aiemmin esitellyt yhdeksän auktoriteettista persoonaa pitävät leiriä koossa ja yhdeksäntoista leiriläistä pitävät hatuistaan kiinni pyrkien pysymään vauhdissa mukana. "Leiriläisen vastuu on olla oikeassa paikassa oikeaan aikaan ja isosen tehtävä pitää huolta että näin tapahtuu", ohjelmoi **Tiina Jokiperä**.

"Vastuu leirin onnistumisesta kuuluu jokaiselle."

Muun muassa miellyttävän leiritunnelman vuoksi moni pikkuisen ajautuu seuraavana kesänä isoskoulutuksen kautta isoseksi. Roofti kuitenkin muuttuu rankasti, omaa riparia on mahdollista saada takaisin.

"On täysin eri asia olla leirillä isosena, vastuuta on kuitenkin niin paljon enemmän", toteaa **Perttu-isonen**.

Leirille vai iltarippikouluun?

Rippileirit ovat tulleet entistä suosituimmiksi iltarippikouluun verrattuna. "Tänään vuonna Keski-Porin alueella noin kahdesta ja puolesta sadasta vain parikymmentä käy iltarippikouluun", suhteuttaa **Tiina Jokiperä**.

"Leirille haluaa tulla paljon mieluummin, täällä on niin paljon muutakin ohjelmaa", perustelee leirille tuloaan **Anna Forten**.

Riparilaiset ovat lähteneet leirille odottavaisin mielin. Sisäruksat ja kaverit ovat kertonet positiivista palautetta omilta leiriltään.

"Kukaan ei ole haukunut rippileiriä, kaikki sanoo että siellä on hienoa, jatkaa Anna.

No mikä on ollut parasta leirillä? "Uudet kaverit", **Susanne Vähä-Savo** sanoo varmasti. Muut nykytelevät hyväksyvästi, kaverit on ehdottomasti tullut lisää.

Jatkotoimenpiteistä nuoret ovat vielä hieman epävarmoja. Tässä vaiheessa ainoastaan **Susanne** ilmoittaa haluavansa isoseksi. Vettäporukka kertoo, että ainakin valokuvien katseluista järjestetään syksyllä, jolloin on mahdollisuus muistella yhteisiä leirihetkiä.

Tässä välissä **Tiina Jokiperä** muistaa asian, joka usein hämmäntää etenkin vanhempia.

Riparibileitä ei ole olemassa, sellaiset eivät kuulu seurakunnan juttuihin. Leiriläiset voivat keskenään järjestää tapaamisia, jotka kulkevat riparibileitten nimellä. Niissä ei kuitenkaan ole paikalla ohjaajia eikä isosia.

"Pahimmassa tapauksessa saamme kiukkuisia soittoja, kun nuori on tullut humalapaissään kotiin riparibileistä. Seurakunnan järjestämästä toiminnasta pyritään tiedottamaan asianmukaisesti niin, että myös vanhemmilla on tieto siitä, missä mennään."

Ripari vaikuttaa

Tiina Jokiperä näkee hyvin selkeästi kymmenien rippileirien kokemuksen, miten ripari vaikuttaa nuoriin.

"Leirille tullessa monella on yllänsi jonkinlainen suojakuori, mikä leirin loppua kohten alkaa pikkuhiljaa murtua."

Tiina demonstroi taitavasti, kuinka jokapäiväinen halveksinta, Aluksi halaaminen on tuskallisen vaikeaa kunnes viimeisenä iltana istuskellaan sylikkään ja itketään.

"Tuhit oppivat koskemaan ja välittämään läheisyyttä toisilleen. Moni vapautuu ja tulee rokoamaksi rippileirillä, yhdessä elämisen ja asumisen yötä päivää lähtäessä", Tiina kuvailee.

"Iso juttu kristillisyydessä nimenomaan on toista välittämistä ja sen osoittaminen - ja miksei riparilla oppisi läheisyyttä - tähän Jumalan leiri."

Siina Repo

Veteraanien leirillä tuulettuu

Iloinen puheensorina ja nauru kiirii Junnilan leirikeskuksen pihalla, kun sofiemme veteraanien leirin osanottajat siirtyvät juhlapuheissa, rusetit kaulassa, illanviettoon. Ohjelmassa on laulua ja soittoa Korsuorkesterin johdolla. Runonlausunnan jälkeen ilta päättyi rukoukseen ja haikkeasti huuliharpulla soitettuun iltasoittoon.

"Täällä leirillä on ollut mahdollisuus kivaan. Ei mitään tiukkapäistä meiniä. Vain sopivasti monipuolista ohjelmaa, kun sofiemme veteraanien leirin osanottajat siirtyvät juhlapuheissa, rusetit kaulassa, illanviettoon. Ohjelmassa on laulua ja soittoa Korsuorkesterin johdolla. Runonlausunnan jälkeen ilta päättyi rukoukseen ja haikkeasti huuliharpulla soitettuun iltasoittoon.

"Kotona piisaa kyllä puurtamista. Välillä on kiva irrottautua ja tulla tapaamaan vanhoja tuttuja. Keskustelu ikätovereiden kanssa on tärkeää." Leirin vetäjät diakoniatyöntekijä **Kirsti Korpela** ja **Sakari Aftan** vaimoineen, saavat Boeliukselta erityiskiitokset. Myös ruoka on ollut erinomaisista ja Junnilan leiritilat ja kaunis ympäristö ovat olleet leiriläiselle mieleen. Hän kertoo päivittäin seuraneensa tuulimyllyjä, niiden käynnistymistä ja nopeutta. Merta on voinut katsella ja kuunnella. Sen liikkeessä on

elämää, eikä se ole haitannut nukkumistakaan, päivävastoin. **Ikätoverien näkeminen tärkeää** Leirille tuli lähde, koska liikkeellöä on hänen mielestään tärkeää. Vaara on siinä, että kotiin jäädessä, erakoituu. Sängyssä makoileminen ja vaijosen kuunteleminen, vie lopulta kyvyn liikkua. Entiselle nuorisoseuralaiselle on kuntoilu tuttua: kansantanssia, miesvoimistelua, hiihtoa ja suunnistusta. "Suunnistaminen on myös pääkopan voimistelua. Maise-

mat vaan ovat kovasti vuosien mittaan muuttuneet", kuntoilija naureskelee pilke silmäkulmassaan. Neljän tyttären mielestä ei pitäisi syyttää maastoa, vaan myöntää sen johtuvan vanhuuden mukanaan tuomasta "kromppimisesta" (kaatumisesta). Boeliuksen oma laji on kilpakyntö, josta hänellä on pitkä kokemus ja useita mitaleja. Mieluisena työnä on nykyisin valmentaa nuoria kyntäjiä. "Olen tehnyt nuorten kanssa töitä koko ikäni. Voimistelijat ovat saaneet ohjausta ja opastamani kilpakyntäjät ovat sa-

vuttaneet useamman kerran Suomen mestaruuden." **Sukupolvelta toiselle** Nuoret saavat Toivo Boeliukselta kiitosta. Veteraanipäivän kouluvierailuilla vastaanotto oli myönteinen. Lähies 50 vuoden takaisista tunnoista oli liikututtavaa kertaa hiljaa kuunteleville nuorille. Kahdeksan lastenlasta ovat vaarin silmäteriä. Kesäisin hän leikkaa nurmen isolla alueella, että pallon potkiminen onnistuisi näiltä vierailijoilta.

Yhteinen hyvä oman edun tilalle

Maailma, niin kuin lenkipolunakin ovat vuosien myötä muuttuneet. Vanhoilla ihmisillä olisi kuitenkin paljon annettavaa omasta elämänsä kokemuksestaan nykyajan ihmisille. Toivottomuuteen ei ole syytä. Ihmisten kannattaisi olla enemmän tyytyväisiä elämäänsä. Onhan nyt kuitenkin monin tavoin elämä helpompaa kuin muutaman vuosikymmen sitten. "Ehkä kaikkin onkin liian helppoa. Oman edun tavoittelu on minusta tärkeää. Yhteisellä on kuitenkin kuljettaa", mieltii vaatimaton sotaveteraani.

Johanna Keltto

Vilkas leirikesä Junnilassa

Junnilan leirikesä alkaa olla loppuillaan. Toukokuun puolesta välistä käynnistynyt diakonialeiritöimintä jatkuu vielä pitkälle syksyyn. Kesään ovat kuuluneet myös rippikoulu-leirit. Yksi kesän uutuuksista oli **Sinikka Orjalan** vetämä liikunta- ja kunnonkoulutusleiri. Yli kolmekymmentä leiriläistä kokeilivat viikon aikana eri liikuntamuotoja myös kaupungin vapaa-aikaohjaaja **Pasi Pihlavinon** johdolla.

Seurakunnan ja diakonikeskus toteuttavat leirit yhteistyössä. Monilla leirillä yhteistyöhona on myös jokin järjestö tai

kaupunki. Tänä kesänä yli kahdellakymmenellä leirillä oli yli 600 leiriläistä.

Junnilan hyvät leiriolosuhteet, joustavat työntekijät, hyvä ruoka ja kaunis luonto saivat paljon kiitosta. Tänä kesänä leiritöihin toi oman panoksensa koko kesän avustajana ja heidän "pomonaan" toiminut diakoni **Mia Evilampi**. Junnilan leirien omaleimaisuuteen kuuluu myös ainutlaatuiseen Reposaaressa tutustuminen. Monen leirin kohokohta on ollut ehtoollisen vietto Reposaaressa kirkossa. JK

Porin Teljän seurakunnassa syyskuussa alkava Alfa on kristinuskon peruskurssi. Kymmenenä peräkkäisenä tiistai-iltana pohditaan elämän suuria kysymyksiä: mikä on elämän tarkoitus, mitä Jeesus merkitsee meidän elämässämme, miten käsittelen syyllisyyttä, mitä tapahtuu kun kuolemme.

Elämän a ja o etsinnässä Alfa-kurssi alkaa Teljässä

Teljän seurakunnan pastori Markku Sumiala on vakuuttanut Alfa-kurssien tarpeellisuudesta aikana, jolloin yleiskokoonnollisuus valtaa alaa ja yrittää peittää alleen kristinuskon perustotutudet. Yleiskokoonnollisuudessa ei ole sijaa Jeesukselle, kristittyjen Vapahtajalle.

Sumiala itse kuuli ensimmäisen kerran Alfa-kurssista ollessaan kielikurssilla Englannissa vuonna -96. Alfat pyöivät silloin jo hyvää vauhtia Englannin anglikaanikirkkoissa ja vapaissa suunnissa. Kielikurssilta tutuksi tullut norjalainen ystävä kertoi myöhemmin kortissa, että he olivat nyt Norjassakin aloittaneet Alfa-kurssit.

"Ratkaisevan sysäyksen antoi kuitenkin eräs turkulainen ystävä, joka oli vuodenvaihteessa meillä käymässä. Hän kertoi elävästi, mitä Alfa-kurssi oli hänelle merkinnyt. Silloin syttyi lamppu päässäni", Markku Sumiala kertoo.

Kevään info-tilaisuudessa lamppu syttyi myös monen muun työntekijän ja seurakunta-aktiivin päässä. Alfa-kurssit on yksi mielekäs tapa evankeliumin eteenpäin viemiseksi. Se ei ole massaevankelointia, vaan asioiden läpikäymistä pienissä ryhmissä niin, että jokainen voisi sitoutua kristilliseen uskoon ja löytäisi selkeän identiteettinsä seurakunnan jäsenenä.

Yli miljoona ihmistä maailmassa on jo suorittanut Alfa-kurssin, Suomessa muutama tuhat. Porin ev.lut. seurakuntayhtymän seurakunnista ensimmäisenä liikkeelle lähti Teljä. Pastori Markku Sumialan mukaan Alfa-kurssille ovat kuitenkin tervetulleita muutkin kuin teljäläiset.

Tasapainoinen opetus

Marja Mäkelä, entinen Teljän seurakuntalainen, nykyinen ulvilainen, oli kevään tilaisuudessa kertomassa omakohtaisia kokemuksia Alfa-kurssista. Hän tutustui Alfa-toimintaan Kansan Raamattuseuran järjestämällä Lontoon-matkalla muutama vuosi sitten - ja ajatus kolahti päähän.

"Alfa on käytännöllistä johdatusta kristinuskoon. Siellä ihmiset saavat vapaasti olla omana itsenään. Työskentely ei ole lainkaan tiukkapipoista. Avoimuus on Alfa perusarvoja, ja Alfa saa kysyä ja asettaa kyseenalaiseksi. Fanaattisuus ei kuulu Alfaan."

"Opetuksessa tulevat tasapainoisesti esille Isä, Poika ja Pyhä Henki. Myös sielunvihollisen juonista annetaan hyvää opetusta", Marja Mäkelä kertoo.

Kurssin kuluessa selviää, miksi Raamatun lukeminen ja rukoileminen ovat niin tärkeitä, samoin kuin yhteys toisten uskovien kanssa.

Alfa-kurssien pohjana ovat anglikaanipappi, lakimies Nicky Cumbelin kirjat. Jokainen kurssi on kuitenkin omanlaisensa, sillä keskustelut ja yhteiset Py-

hän Hengen viikonloput painottavat kurssia eri tavalla.

Irti ennakkoluuloista

Varsinainen lähtölaukaus syksyn Alfa-toimintaan oli elokuun puolivälissä pidetty Alfa-seminaari Junnilassa. Paikalla oli runsaat 20 työntekijää ja erilaisiin tehtäviin vapaaehtoisia henkilöä. Yksi osallistujista oli Marjukka Hankilampi, joka luonnehti päivän ilmapiiriä innostuneeksi.

"Aika ei tullut pitkäksi missään vaiheessa", hän kertoo.

Marjukka Hankilampi toivoo, että ihmiset luopuisivat turhista ennakkoluuloistaan ja rohkaistuisivat osallistumaan kursseille.

"Alfassa ei lyödä lailla päähän, vaikka Raamatusta voidaan lukea vastauksia ihmisten moniin kysymyksiin", hän sanoo.

Alfa on tarkoitettu kaikille kristinuskosta kiinnostuneille: elämän tarkoitusta pohdittaville, hiljattain uskontulleille tai jo pidempään seurakunnassa mukana olleille.

Alfa-kurssille halukkaiden tulisi pikimmiten ilmoittautua Teljän seurakuntatoimistoon, sillä kahden ensimmäisen illan jälkeen kurssille ei enää oteta uusia osallistujia.

Marjaana Perttula

Alfa-kurssi

Syksyllä 1999 Porin Teljän kirkolla tiistaisin klo 18.30

Avoim jokaiselle, joka haluaa tietää, mistä kristinuskossa on kysymys. Luentoja, keskusteluja, hauskaa yhdessäoloa yhteisen iltapalan ääressä.

AIHEINA:

- 21.9. Kuka Jeesus on ?
- 28.9. Miksi Jeesus kuoli ?
- 5.10. Miten voin olla varma uskostani ?
- 12.10. Miksi ja miten minun pitäisi lukea Raamattua ?
- 19.10. Miksi ja miten meidän tulisi rukoilla ?
- 26.10. Miten voin vastustaa pahaa
- 2.11. Miten Jumala johdattaa meitä ?
- 6.-7.11. **viikonloppu Silokalliolla.** Aiheena Pyhä Henki
- 9.11. Miksi ja miten kertoa muille ?
- 16.11. Parantaako Jumala yhä ?
- 23.11. Seurakunta
- 30.11. **Juhlailallinen** Kristinuskko: Tylsää, valhetta ja epäajankohtaista ?

Alfassa saa kysyä ja asettaa kyseenalaiseksi. Ilmoittautumiset Alfa-kurssille Teljän seurakuntatoimistoon, puh. 6238 851. Kurssi on ilmainen.

Marja Mäkelän kokemuksen mukaan Alfa ei jätä ketään kylmäksi: myös jo jonkin aikaa uskossa olleiden rukoukselämä voi eläytyä ja Raamattu avautua uudella tavalla.

KIRKKO sanomat

Julkaisija:
Porin ev.lut.seurakunnat
Päätoimittaja:
Kari Erkkola
Toimitussihteeri:
Maija-Leena Seppälä

Toimitusneuvosto:
Porin seurakuntien tiedotustoimikunta
Osoite: Hallituskatu 9 b,
PL 122, 28101 Pori
Puh. 6238 715

Ilmoitusmyynti: Tapani Tuomi
03-734 5311
Ilmoitushinta: 4,00 + alv
Taitto: Väylä-Mediat Oy
Kustantaja: Kirkko-Mediat Oy

Yksityistilaus: 25 mk vuosikerta
Painatus: Oulun Kirjateollisuus Oy
Jakelu: Porin Jakelukeskus
ja posti (Ahlainen)
Seuraava numero: 25.9.